

Türkiye'yi Geziyorum 6

LEVENT

KOCAELİ'DE

Mustafa Orakçı

LEVENT

KOCAELI'DE

Mustafa Orakçı

Resimleyen: Derya Işık Özbay

GİZLİ İŞLER PEŞİNDEYİM!

Bu dönem bizim okula yeni bir öğretmen geldi. Herkes çok iyi olduğunu söylüyor. Ben de tanışmak istedim. Bahçede görünce hemen yanına gittim. "Merhaba öğretmenim, ben Levent." dedim. "Biliyorum Levent... Ben de **Mustafa Orakçı**." dedi. Beni tanimasına şaşırdım ama bir şey demedim. Biraz muhabbet ettik. Memleketinin Çanakkale Çan olduğunu söyledi. Önce Mustafa Öğretmen'i kekeme sandım ama meğerse Çan, Çanakkale'nin ilçesiymiş.

Neyse o teneffüs çok şey konuştuk. 1979 yılında doğduğunu, daha önce Sakarya ve Urfa'da öğretmenlik yaptığını anlattı. Ayrıca çocuklar için yazdığı kitaplar da varmış. Bu çok ilgimi çekti. "Şimdi ne yazıyorsunuz?" diye sordum. Etrafına baktı. Yakınlarda kimsenin olmadığından emin olunca kulağıma fısıldadı: "**Gizli bir proje üzerinde çalışıyorum. Bir çocuğun kardeşi ve arkadaşlarıyla yaşadığı maceraları yazıyorum.**" Sonra da sessizce yanımdan uzaklaştı.

İçime bir kurt düştü. Acaba yazdığı kişi ben miydim? Ne de olsa yaramaz bir kardeşim ve bir sürü komik arkadaşım var. Hayatım tam kitaplık hatta filmlik...

Bunu öğrenmenin bir tek yolu vardı. Teneffüslerde Mustafa Öğretmen'i gizlice takip ettim. Bir ara elini cebinden çıkarırken bir şey düşürdü. Bir kartvizitti bu. Üstünde **Derya Işık Özbay** yazıyordu. Eve gidince bu ismi internetten araştırdım. İlginç bilgiler edindim. Derya Işık Bey, şu an çeşitli dergilerde çizgi roman ve karikatür çiziyormuş. Ayrıca kitap çizimleri de varmış! Nasıl çiziyor merak ettim açıkçası.

Mustafa Öğretmen'i en son bizim Mert'le konuşurken gördüm. Artık hiç şüphem kalmadı. Kesin bizi yazıyor! Umarım her şeyi yazmaz. Yoksa nasıl çıkarım insan içine?

LEVENT

KOCAELI'DE

Yazan: Mustafa Orakçı
Resimleyen: Derya Işık Özbay

Yayın Yönetmeni: Savaş Özdemir

Editör: Tülay Öncü

Kapak Tasarım: Sefer Koçan

İç Tasarım: Esra Burak

Raf: 6 - 10 Yaş Öykü/Hikâye

ISBN: 978-605-08-3699-8

Yayın No: 5156

Baskı ve Cilt: Seçil Ofset
100. Yıl Mah. Matbaacılar Sitesi 4. Cad. No: 77
Bağcılar / İstanbul
Tel: (0212) 629 06 15 / Sertifika No: 44903

1. Baskı / Mart 2021

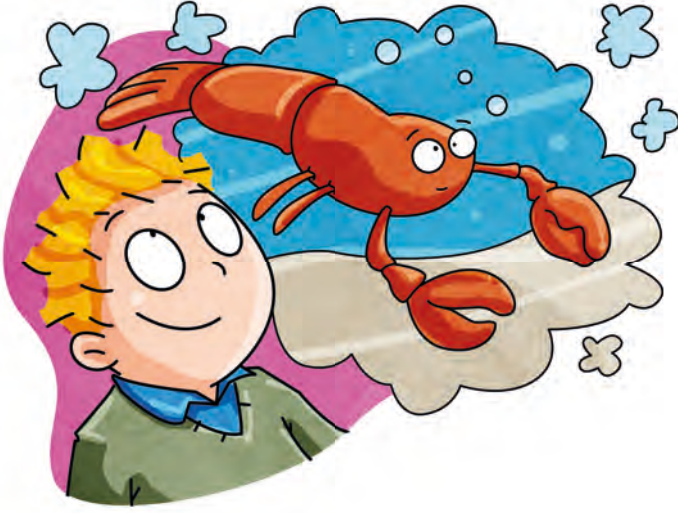

Timaş Basım Ticaret ve Sanayi AŞ

Cağaloğlu, Alemdar Mah. Alay Köşkü Cad. No:5 Fatih/İstanbul
Kültür Bakanlığı Yayıncılık Sertifika No: 45587
Tel: (0212) 511 24 24 (pbx)

tımascocuk.com • tımascocuk@tımascocuk.com.tr

iyi ki kitaplarım var...

İÇİNDEKİLER

NEREYE GİDİYORUZ?	5
HANI İZMİT'E GİDİYORDUK!.....	13
HEM GEMİ HEM MÜZE	21
İZMİT ARKEOLOJİ VE ENTOGRAFYA MÜZESİ..	36
SEKAPARK	42
ÇOK ENTERESAN BİR KÖŞK	51
OSMAN HAMDİ BEY MÜZESİ	56
GÖLCÜK	60
ACABA NEREYE GİDİYORUZ?	70
GİZLİ İŞLER.....	80

NEREYE GİDİYORUZ?

Okulların başladığı hafta, öğretmenimiz gezi kulübünü topladı. Bana oldukça uzun gelen bir yaz tatilinden sonra nereye gideceğimizi merak ediyordum. Mert, gezi kulübü toplantısının yapılacağı son dersten önceki teneffüste yanıma geldi. Üstelik teneffüs zili yeni çalmıştı.

— Ağabey nereye gideceğimiz belli oldu mu? Sen öğrenebildin mi?

- Hayır Mertçığım, ben de senin gibi hiçbir şey bilmiyorum. Hem toplantı son ders başlayacak, tenefüste değil. Sen neden geldin ki? Erken değil mi daha?

- Ağabey bütün yaz tatilini seninle geçirdim. Tabii insan sıkılınca yeni şeyler yapmak istiyor.

- Ben senden çok memnundum san-ki! Asıl ben senden sıkıldım. Ayrıca bütün yaz mevsimi boyunca peşimi bırakmayan sendin, ben değil...

Ben Mert'e sinir olmakla meşgulken teneffüs su gibi akıp geçti. Zil çaldı. Daha fazla sinir olmamak için gidip Kâmil'in sırasına oturdum. Mert bu duruma çok içerledi:

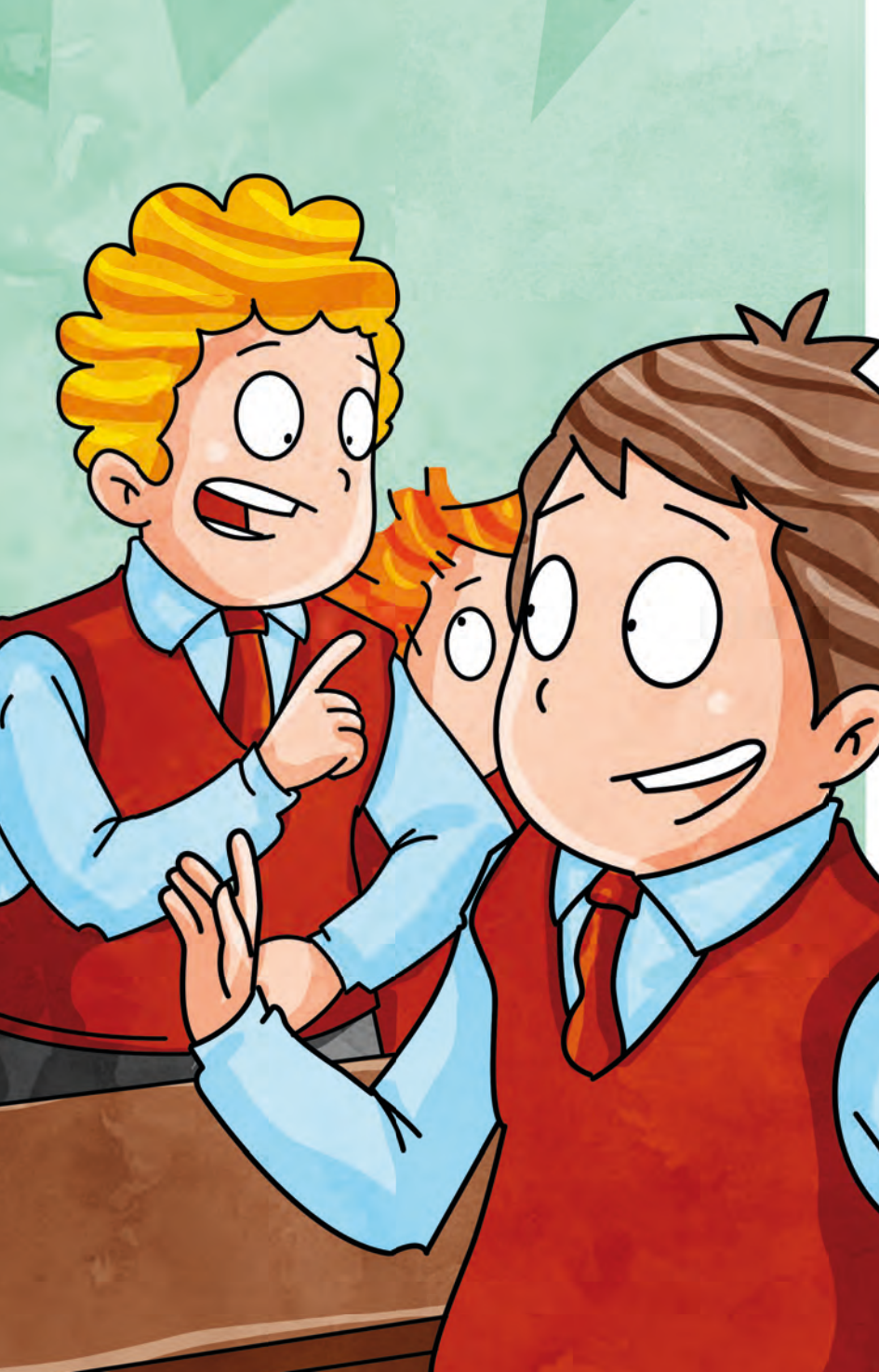
– Ağabey beni bırakıp nereye gidiyorsun?

– Benden çok sıkılmışsın ya... Seni rahat bırakıyorum. Görüşürüz...

Gerçi yanına oturduğum Kâmil de Mert'ten farklı değildi. Yağmurdan kaçarken doluya tutulmuştum. Kâmil zil çalar çalmaz yanıma oturdu. Sırasının altında duran yemek kitabını açıp incelemeye başladı.

– Dostum, bu zamana kadar gezilerde bir sürü yemek yedik. Bakalım bu gezide hangi yemekleri yiyeceğiz? Çok heyecanlıyım. Baksana, yemek kitabında işaretlediğim yemekler gittikçe artıyor. İşaretli yemeklerin hepsini yedim. Bir gün bütün Türkiye’yi dolaştığım, bütün yemekleri yediğim zaman ne olacak, biliyor musun?

O sırada belli etmeden bizi dinleyen Hayri, arkasını dönüp gülererek konuştu:

– Daha da şişman tabii ki... O kadar çok yemek yersen yusyuvarlak olursun.

Ben Hayri’ye gülerken Kâmil hiç gülmedi. Biraz alınmışa benziyordu.

– Hayır Hayriciğim, bütün Türkiye’yi gezip de bütün yöresel yemekleri yediğimde “gurme” olacağım. O zaman göreceksin!

Buraya oturarak yaptığım yan-

lışı düşünürken öğretmenimiz geldi ve ders başladı:

– Çocuklar merhaba, hepiniz hoş geldiniz. Bu hafta sonu yılın ilk gezisini gerçekleştireceğiz. Hep birlikte İzmit'e gideceğiz.

Herkes “Oley! Yihuu!” diye sesler çıkarırken Mert şaşkın şaşkın bakınıyordu.

– Ağabey, biz daha önce İzmir'e gittik.

– İzmir demedi Mertçiğim, İzmit dedi. Yani Kocaeli'ye gidiyormuşuz.

Ben Mert'e dert anlatmaya çalışırken Kâmil de hemen yanımda, mutlulukla yemek isimleri sayıyordu:

– Umaç çorbası, ciğceli kavurma, mancar yemeği, cızlama...

Öğretmenimiz konuşmasına devam edince bütün sesler kesildi.

– Arkadaşlar! İzmit gezisinde görülecek yerleri sizin de çalışmanızı istiyorum. Neden söz ettiğimi bilerseniz daha çok şey öğrenirsiniz.

– Öğretmenim, dedi Kâmil. Siz hiç merak etmeyin. Bütün yemek bilgileri ben de... Nerede ne yenir, nasıl yenir, hepsini ben öğrenirim.

Herkes Kâmil'in bu hâline güldü. Zil çalınca hepimiz evlere dağıldık.

Öğretmenimizin söylediklerini aklımdan çıkarmadım. Bulduğum her fırsatta İzmit'le ilgili araştırmalar yaptım ve küçük küçük notlar tuttum. Hatta yazıcıdan çıkarttığım pek çok notu Mert'e de okutacak oldum. Ne de olsa okuması hâlâ çok iyi değildi. Fakat Mert'in benim notlarımı okumaya niyeti yoktu.

– Ağabey ben sürprizleri seviyorum. Gezerken öğrenmek, yeni şeyler görmek daha güzel. Şimdi okursam nerede ne olacağını bileceğim ve bu da hiç eğlenceli olmayacak. Çok sıkıcı...

– Okumak zor geliyor demiyorsun da! Seni tembel...

Cumartesi sabahına kadar Mert'le didişmemiz sürdü. Cumartesi sabahı erkenden hazırlanıp çıktık. Okulun bahçesine kendimizi attık. Bizi Kocaeli'ye götüreceğ olan otobüsümüz bahçede hazırды. Biz de hemen atladık.

HANI İZMİT'E GİDİYORDUK!

Her zaman oturduğumuz koltuğa, yani Kâmil'in hemen yakınına oturduk. Kâmil çoktan gelmiş, İzmit'in yiyeceklerini saymaya başlamıştı. Hatta bir tanesine takılıp kalmıştı:

– Pişmaniye... Pişmaniye... Pişmaniye...

Mert koluma yapıştı:

– Ağabey, Kâmil Ağabeyim sanırım bu geziye katılmak istemiyormuş. Pişmanım deyip duruyor.

– Hayır Mertçiğim, pişmanım demiyor. Dikkat edersen pişmaniye diyor.

– Ağabey pişmaniye nedir?

– Tel tel, beyaz ve çok lezzetli bir tatlı... Kocaeli, pişmaniyesiyle meşhur.

– Ağabey gideceğimiz yer değişti mi?

- Hayır, neden sordun?

Önce Mert'in ne demek istediğini anlamadım. Fakat çok geçmeden ne anlatmak istediğini fark ettim.

- Sizin öğretmen bize İzmit'e gideceğiz, dedi. Kocaeli demedi ki! Demek başka bir yere gideceğiz. Karar değiştirmiş.

- Hayır Mertçğim, sana verdiğim notları okumuş olsaydın bunu bilirdin. Kocaeli ile İzmit aynı yer aslında. İzmit, gideceğimiz şehrin adı. İlin merkezine, yani şehre İzmit deniyor. Ama bütün ilçelerine birden Kocaeli diyorlar.

- Ağabey, bence sen de boşuna okumuşsun. Biliyorsun belki ama anlatamıyorsun...

Yani hiç kıymeti yok. Gideceğimiz yer Kocaeli mi, yoksa İzmit mi? Anlamadım.

Daha fazla konuşup sinirlenmemek için kulaklıklarımı taktım, müziğin sesini de açtım. Böylece kimseyi duymayacak ve huzurlu bir yolculuk yapacaktım. Müzik dinlerken gözlerimi kapattım ve kısa bir zaman sonra uyuyakaldım.

Ne kadar uyudum ve ne kadar uzun bir mesafe gittik bilmiyorum ama öğretmenimizin anonsuyla kendime geldim. Konuşmasından İzmit'e girmek üzere olduğumuz anlaşılıyordu.

- Evet arkadaşlar, herkese tekrar günaydın. Biraz sonra İzmit'e varmış olacağız. Size kısaca bilgi vermek istiyorum. Bu bölge oldukça eski. İnsanlar çok eski zamanlardan beri burada var olmuşlar. İlk çağlarda